

ikke forstå, hvad forklaringen er på, at Dansk Folkeparti ikke ligesom Venstre og De Konservative betragter dette forslag som et skridt i den rigtige retning. Hvis man har den holdning, at retskrævet på familiesammenføring skal fjernes, er forslaget her jo et forslag om at fjerne retskrævet for mennesker under 25 år, og ganske vist har jeg ikke en statistik over det, men min vurdering er, at de fleste ægteskaber bliver indgået, når de unge er under 25 år.

Jeg har selvfølgelig også hørt, hvad især hr. Helge Adam Møller har sagt, at man kan skubbe det til efter det 25. år. Det kan jeg hverken svare entydigt ja eller nej til. Jeg er stadig af den ærlige overbevisning, at forslaget rent faktisk vil virke som en meget betragtelig bremse for et større antal ægteskaber, som jeg betragter som indgået under tvangsmæssige vilkår, og derfor synes jeg altså, at forslaget må være et skridt i den rigtige retning også for Dansk Folkeparti. Det er rigtigt, at jeg ikke har tal på, hvor mange ægteskaber det vil forhindre, men jeg vurderer, at det vil være et klart signal til forældrene, og min personlige vurdering er, at der er en del af de ægteskaber, der hviler på tvang, og derfor vil vi se færre ægteskaber.

Det betyder ikke, som hr. Knud Erik Hansen sagde, at han frygtede og som han så i ånden, 2.500 forhør i løbet af 1 år, eller hvor meget det nu er. Og det er lige meget med antallet, for hvis der kommer en eller to sager, hvor man får afslag på familiesammenføring, så er det et signal om, at man slet ikke indgår den slags ægteskaber. Det er på den måde, det kommer til at virke, og det er på den måde, at vi kan sikre, at nogle af de unge mennesker får lov til at finde deres ægtefælle her i landet i stedet for at blive tvangsgift.

Jeg synes egentlig, at det var et forslag, der burde samle hele Folketinget, og jeg har heller ikke helt opgivet håbet om, at det kan lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Nu har jeg tidligere kritiseret Socialdemokratiet for sådan at have den holdning med at gå op og vise, at man vil sætte flygtninge og indvandrere og nydanskere på plads, ikke specielt lige omkring det forslag her, men i hele den debat, der har kørt og det, den er udsprunget af. Hvis vi alle sammen husker tilbage, så er den udsprunget af en debat om familiesammenføring; der

var noget utrolig problematisk ved familiesammenføring generelt. Så er den blevet omformet til en diskussion primært om tvangsægteskaber, men den er faktisk udsprunget dér, og vi ser stadig væk det her forslag som kommende fra den debat.

Derfor oplever jeg egentlig også, at ministeren har ganske svært ved egentlig at forholde sig til debatten, der altså foregår her. Det, der jo er sagt her, er egentlig, at det forslag, der ligger, faktisk ikke er effektivt, ikke kan klare det. Vi har ikke fået noget svar tilbage fra ministeren om, hvorfor det forslag her er så meget mere effektivt end alt muligt andet.

Der foregår jo i indvandrerkræde – også unge – en gevaldig debat om det her. Vores oplevelse er, at hvis vi faktisk støttede den debat og den diskussion, der er blandt indvandrere, så fik de også større mulighed for faktisk at turde sige nej plus også, at de – og så er vi tilbage til debatten om støtten – hvis de kom til et center, hvor de fik hjælp, faktisk kunne få en bedre hjælp end hos embedsmanden, hvis han sagde nej.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Tak for ministerens bemærkninger. Jeg skal erindre om, at der også var væsentlige dele af forslaget, jeg som CD-ordfører støttede. Det får jeg selvfølgelig nok en tak for underhånden, og det glæder jeg mig til.

Men så var der det afgørende, ministeren havde at indvende imod vores indvendinger, og det var dette, at hvis man støtter børnene – lad os sige det ligeud – mod forældrene, så vil det føre til adskillelse i den familie af børn og forældre, og det ser jeg et glimrende forbehold i og en stor vanskelighed i. Men dermed afslører ministeren jo også, at helt det samme er gældende for hendes eget forslag, for det er da klart, at når børnene eksamineres i, hvorvidt de indgår ægteskab af egen fri vilje, så vil de netop af den grund, ministeren anfører, at de ikke vil skilles fra deres forældre, at de ikke vil kæmpe imod deres forældre, bedyre alt fra A til Z, at de gør det af egen fri vilje, uanset om de måtte vide, at det er ikke rigtigt.

Og derfor mener vi altså, at det i det dilemma er vigtigere og bedre med oplysning og oplysning og støtte og støtte, end det er med restriktioner.